

Sygn. akt VI Ka 127/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2013r.

sprawy **A. K.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 16 stycznia 2013r. sygn. akt II K 1230/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. K. w ten sposób, że:

- w pkt II części dyspozytywnej wyroku w miejsce art. 70 § 1 pkt 1 kk przyjmuje jako podstawę wyznaczenia okresu próby art. 70 § 2 kk,

- w pkt VI części dyspozytywnej w miejsce art. 73 § 1 kk jako podstawę oddania pod dozór kuratora sądowego przyjmuje art. 73 § 2 kk,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. K.i P. B.oskarżeni byli o to, że w dniu 13 kwietnia 2010 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu doprowadzili przedstawiciela Bank (...) SAdo niekorzystnego rozporządzenia pieniędzmi w kwocie 14.063, 16 zł wypłaconymi na rachunek bankowy tytułem pożyczki na podstawie umowy (...), w ten sposób, że podali nieprawdziwe dane o zatrudnieniu w (...)A. P.A.K.jako pomocnik i magazynier, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od października 2009 r. z wynagrodzeniem 2000 zł miesięcznie a P. B.kierowca – zaopatrzeniowiec, na podstawie art. umowy o pracę na czas nieokreślony od sierpnia 2009 r., za wynagrodzeniem 2200 zł, co miało istotne znaczenie dla udzielenia pożyczki, wprowadzając przedstawiciela banku w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się ze zobowiązania do spłaty należności, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie IIK 1230/12:

I. uznał oskarżonego A. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. K. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata,

III. uznał oskarżonego P. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. B. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata,

V. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonych A. K. i P. B. obowiązek naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz (...) SA kwoty po 7.031, 58 zł od każdego z nich,

VI. na podstawie art. 73 § 1 kk w okresie próby oddał oskarżonego A. K. pod dozór kuratora sądowego,

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonych w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze w odniesieniu do oskarżonego A. K. złożył prokurator, który zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, to jest przepisu art. 70 § 2 kk, poprzez jego niesłuszne niezastosowanie i niewskazanie w pkt II sentencji wyroku, jako podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania kary przy jednoczesnym błędnym powołaniu jako podstawy prawnej tegoż zawieszenia przepisu art. 70 § 1 pkt 1 kk oraz art. 73 § 2 kk poprzez jego niesłuszne niezastosowanie i niewskazanie w pkt VI sentencji wyroku, jako podstawy prawnej oddania oskarżonego pod dozór kuratora, przy jednoczesnym błędnym powołaniu jako podstawy tegoż oddania przepisu art. 73 § 1 kk w stosunku do młodocianego sprawcy czynu zabronionego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Oskarżony A. K. jest niewątpliwie młodocianym zatem Sąd Rejonowy błędnie w wyroku jako podstawę wyznaczenia trzyletniego okresu próby przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary przyjął art. 70 § 1 pkt 1 kk zamiast art. 70 § 2 kk oraz zapominając o statusie młodocianego oskarżonego błędnie wskazał jako podstawę oddania oskarżonego pod dozór kuratora sądowego art. 73 § 1 kk zamiast art. 73 § 2 kk. Sąd odwoławczy był w tej sytuacji zobligowany do zmiany wyroku na podstawie art. 437 § 1 kpk w wyżej wskazanym zakresie w pkt II i VI części dyspozytywnej co też uczynił.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako trafny utrzymano w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania ze względów słuszności albowiem oskarżony nie może ponosić konsekwencji oczywistych błędów Sądu.

AP